

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoCsp/49/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619201711
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočíčková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6619201711.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočíčkovej a členov senátu JUDr. Amy Odalošovej a Mgr. Kataríny Katkovej, v právnej veci žalobcu: DPS financial consulting, s. r. o., so sídlom Tamaškovičova 17/2742, 917 01 Trnava, IČO: 46 713 930, proti žalovanej G. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom J. A. S. F. XXXX/X, XXX XX D., štátna občianka SR, o zaplatenie 39 770,07 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 7Csp/38/2019-167 zo dňa 17. 07. 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 12 590,05 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 3 % p. a. zo sumy 7 742,39 € od 30. 03. 2019 až do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.). O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „CSP“) tak, že žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 47,66 %, „ktoré je jej žalobca povinný zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti samostatného uznesenia súdu prvej inštancie o výške trov konania“.

1.1 V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že pôvodne v žalobe označený žalobca (OTP Banka Slovensko, a. s., so sídlom Štúrova 5, 813 54 Bratislava, IČO: 31 318 916) sa žalobou podanou voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy vo výške 39 770,07 € spolu s úrokom vyčísleným za obdobie do 29. 03. 2019 vo výške 3 514,16 €, úrokom z omeškania vyčísleným za obdobie do 29. 03. 2019 vo výške 3 248,57 €, bežným úrokom vo výške 2,5 % p. a. zo sumy 39 770,07 € od 30. 03. 2019 až do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 3 % p. a. zo sumy 39 770,07 € od 30. 03. 2019 až do zaplatenia, poplatkami za dražobné konanie vo výške 1 584,30 € a náhrady trov konania. Pôvodne v žalobe označený žalobca odôvodnil žalobu tým, že dňa 14. 03. 2014 uzavrel so žalovanou ako dlžníkom ZMLUVU O OTP REFINANC ÚVERE č. X (ďalej len „Zmluva o úvere“). Podľa článku I. bod 1 predmetnej Zmluvy o úvere poskytol žalobca v prospech žalovanej spotrebný úver zabezpečený nehnuteľnosťou v sume 42 120 €, pričom žalovaná sa zaviazala vrátiť úver, zaplatiť úroky, príslušenstvo a poplatky. V zmysle článku I. bod 2 Zmluvy o úvere, pôvodne v žalobe označený žalobca poskytol žalovanej úver za pohyblivú úrokovú sadzbu stanovenú ako súčet základnej úrokovej sadzby pre OTP REFINANC ÚVERY s fixáciou na 3 roky a hrubej marže 0,60 % p. a., ktorá sa nemala meniť počas trvania celého úverového vzťahu. Základná úroková sadzba bola ku dňu podpísania zmluvy vo výške 4,59 % p. a., t. j. výsledná úroková sadzba spotrebného úveru bola vo výške 4,79 % p. a.. Úver bol zabezpečený záložným právom. Podľa článku IV. predmetnej Zmluvy o úvere označenom ako „Splácanie úveru“, bola žalovaná povinná splatiť (vrátiť) pôvodne v žalobe označenému žalobcovi istinu v mesačných anuitných splátkach, s prvou splátkou vo výške 203,96 €, splatnou k 13. 06. 2014, s druhou až 321. splátkou vo výške 203,96 €, splatnou k 13. dňu v mesiaci a poslednou (322.) splátkou vo výške 201,57 €, splatnou k 13. 03. 2031. Podľa článku VII. bod 2 predmetnej Zmluvy o úvere bol

žalobca oprávnený v prípade porušovania povinností klienta vyhlásiť okrem iného úver alebo jeho časť za predčasne splatný vrátane úrokov a poplatkov jednorazovo pred termínom splatnosti. Podľa článku VII. bod 5 predmetnej Zmluvy o úvere bola žalovaná povinná vrátiť nesplatený úver spolu s úrokmi a s príslušenstvom najneskôr do desiatich kalendárnych dní od dňa doručenia oznámenia o vyhlásení úveru za splatný. Žalovaná porušila Zmluvu o úvere tým, že nesplácala úver podľa dohodnutých podmienok, pričom úver bol vyhlásený za predčasne splatný 26. 06. 2016. Dňa 17. 05. 2016 bola žalovanej zaslaná posledná výzva pred zosplatením úveru, nakoľko meškala so splatením úveru v zmysle podmienok vyplývajúcich z predmetnej Zmluvy o úvere viac ako tri splátky; poslednú výzvu na úhradu prevzala žalovaná dňa 20. 05. 2016. Dňa 26. 06. 2016 bolo žalovanej pôvodne v žalobe označeným žalobcom zaslané „Vyhlásenie úveru za predčasne splatný“ a „Oznámenie o začatí výkonu záložného práva“. Závazok vyplývajúci z predmetnej Zmluvy o úvere pozostával k 25. 06. 2016 zo sumy 41 465,82 €, z toho z istiny vo výške 40 592,01 €, úrokov vo výške 869,70 € a úrokov z omeškania vo výške 4,10 €. Žalovaná prevzala vyhlásenie úveru za predčasne splatný 29. 06. 2016. Po čiastočných úhradách dlžnej sumy zo strany žalovanej predstavovala pohľadávka žalobcu z predmetnej Zmluvy o úvere k 29. 03. 2019 podľa tvrdenia žalobcu v žalobe nesplatenú istinu vo výške 39 770,07 €, úrok vyčíslený k 29. 03. 2019 vo výške 3 514,16 €, úrok z omeškania vyčíslený k 29. 03. 2019 vo výške 3 248,57 € a poplatky za vykonanie dražby vo výške 1 584,30 €; spolu predstavovala dlžná suma podľa tvrdenia žalobcu v žalobe k 29. 03. 2019 sumu 48 147,10 €.

1.2 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že žalobca mu predložil v rámci prostriedkov procesného útoku nasledovné písomné dôkazy: potvrdenie o zostatku na úverovom účte (č. I. 5 spisu), ZMLUVU O OTP REFINANC ÚVERE č. XXX/XXXX/XXSU (č. I. 6 spisu), poslednú výzvu pred zosplatením zo dňa 17. 05. 2016 (č. I. 16 spisu), doručenkú preukazujúcu prevzatie zásielky žalovanou dňa 20. 05. 2016 (č. I. 17 spisu), vyhlásenie úveru za predčasne splatný a oznámenie o začatí výkonu záložného práva zo dňa 26. 06. 2016 (č. I. 18 spisu), doručenkú preukazujúcu prevzatie zásielky žalovanou dňa 29. 06. 2016, dokument týkajúci sa dražby (č. I. 20 spisu), Všeobecné obchodné podmienky OTP Banky Slovensko, a. s., pre poskytovanie spotrebných úverov pre obyvateľstvo (č. I. 21 spisu), výpis z účtu č. 3 (č. I. 29 spisu), výpis z účtu č. 2 (č. I. 30 spisu), výpis z účtu č. 1 (č. I. 31 spisu), okamžitý priebežný výpis z účtu (č. I. 33 spisu). Na základe výzvy doručil pôvodne v žalobe označený žalobca okresnému súdu ešte faktúru č. XX (č. I. 80 spisu) s cestovným príkazom a s faktúrami za dražbu.

1.3 Žalovaná vo vyjadrení k žalobe uviedla, že podala na okresný súd žalobu o neplatnosť ZMLUVY O OTP REFINANC ÚVERE č. XXX/XXXX/XXSU a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že vo veci nariadil dokazovanie, pričom zistil nasledovné skutočnosti: „Žalobca so žalovanou uzavreli dňa 14. 03. 2014 ZMLUVU O OTP REFINANC ÚVERE číslo XXX/XXXX/XXSU. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie žalovanej spotrebného úveru v sume 42 120 € zabezpečeného nehnuteľnosťou, pričom žalovaná sa zaviazala vrátiť uvedený úver spolu s výslednou úrokovou sadzbou spotrebného úveru vo výške 4,79 €, ktorej sadzba sa nemala meniť počas troch rokov fixácie. Úver bol poskytnutý žalovanej na účel splatenia úveru na nehnuteľnosť - rodinný dom zapísaný na LV číslo F., katastrálne územie Lučenec, okres Lučenec, obec Lučenec. Predmetný úver bol zabezpečený záložným právom na uvedenú nehnuteľnosť. Žalovaná mala po splnení podmienok právo čerpať úver postupne v lehote od 13. 03. 2014 do 11. 05. 2014. Žalovaná bola povinná splácať istinu úveru v anuitných splátkach vo výške 203,96 €, prvá splátka bola splatná 13. 06. 2014, splátky 2. - 321. vo výške 203,96 € boli splatné vždy do 13. dňa v mesiaci, splátka 322. vo výške 201,57 € bola splatná k 13. 03. 2041. Konečná splatnosť úveru bola podľa zmluvy 13. 03. 2041. Podľa čl. VII. bod 1 písm. a), 2 písm. e) ZMLUVY O OTP REFINANC ÚVERE č. XXX/XXXX/XXSU, sa za podstatné porušenie zmluvných povinností dlžníka považovalo ak dlžník neuhradí svoje splatné peňažné záväzky v termíne ich splatnosti. V dôsledku podstatného porušenia zmluvných povinností dlžníka bol veriteľ podľa zmluvy oprávnený vyhlásiť úver (alebo jeho časť) jednorazovo za predčasne splatný vrátane úrokov a poplatkov pred termínom splatnosti úveru. Pôvodne v žalobe označený žalobca poslednou výzvou pred zosplatením zo dňa 17. 05. 2014 vyzval žalovanú na úhradu omeškaných splátok úveru k 16. 05. 2016 vo výške 1 139,94 € do 15 dní od doručenia výzvy, pod hrozbou vyhlásenia úveru za predčasne splatný. Podľa doručenky založenej v spise bola výzva doručená žalovanej dňa 20. 05. 2016. Žalobca vo „Vyhlásení úveru za predčasne splatný a v oznámení o začatí výkonu záložného práva“ zo dňa 26. 06. 2016 vyhlásil, že predčasná splatnosť úveru nastáva v 10. deň odo dňa doručenia výzvy, pričom k 25. 06. 2016 je suma zosplateného úveru vo výške 41 465,82 €. Podľa doručenky založenej v spise bol tento dokument doručený žalovanej dňa 29. 06. 2016. Z výpisu z účtu žalovanej okresný súd zistil, že žalovaná nesplácala splátky úveru v predpísanej lehote, pričom pred

zosplatnením úveru uhradila dňa 03. 06. 2016 sumu 38,69 € a dňa 20. 06. 2016 sumu 100 €. Pôvodne v žalobe označený žalobca pristúpil k dražbe nehnuteľnosti žalovanej, za ktorú mu bola spoločnosťou Auctioneer, spol. s r. o., suma 665 € a suma 2 249,30 € so splatnosťou 02. 04. 2018.

1.4 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Lučenec sp. zn. 8Csp/28/2019-220 zo dňa 27. 11. 2019, (ktorým Okresný súd Lučenec žalobu žalobkyne (žalovanej v tomto konaní) zamietol a ktorý sa stal právoplatným dňa 14. 01. 2020) zistil, že Okresný súd Lučenec v odôvodnení predmetného rozsudku uviedol, že žalobkyňa nebola oklamaná spotrebiteľka, keďže pred uzavretím predmetnej Zmluvy o úvere jej bol poskytnutý iný úver v inej banke a na refinancovanie tohto úveru uzavrela dňa 14. 03. 2014 s OTP Banka Slovensko, a. s., so sídlom Štúrova 5, 813 54 Bratislava, IČO: 31 318 916 ZMLUVU O OTP REFINANC ÚVERE č. XXX/XXXX/XXSU. Konštatoval, že „táto zmluva spĺňa všetky zákonné náležitosti, pričom žalobkyňa musela vyhodnotiť, že uzavretie tejto zmluvy pre refinancovanie jej úveru je po porovnaní parametrov pre ňu výhodnejšie“.

1.5 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku poukázal na ust. § 497 zákona č. 513/1991 Zb., Obchodného zákonníka, na ust. § 52 ods. 1, 2 a 3, § 53 ods. 1, 2, 3, 4 písm. a) až r), ods. 5, 6, 7, 8, 9, 12, 13, a 14, § 565, § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka a na ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, na ust. § 1 ods. 2, 3 písm. c) a e), § 2 písm. a), b) c), § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“).

1.6 Na základe vykonaného dokazovania dospel okresný súd k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. Uviedol, že v konaní bolo preukázané, že pôvodne v žalobe označený žalobca uzavrel so žalovanou zmluvu, ktorá je svojím charakterom zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Na základe predmetnej zmluvy o úvere poskytol pôvodne v žalobe označený žalobca žalovanej peňažné prostriedky - úver v sume 42 120 €. Konštatoval, že ide o zmluvu spotrebiteľskú podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko zmluva bola uzavretá medzi dodávateľom - žalobcom ako právnickou osobou konajúcou v rámci predmetu svojho podnikania a žalovanou ako spotrebiteľom - fyzickou osobou nekonajúcou v rámci predmetu svojho podnikania.

1.7 V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že aj keď v danom prípade ide o zmluvu spotrebiteľskú, nejedná sa o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko v zmysle § 1 odsek 3 písmeno c) Zákona o spotrebiteľských úveroch sa jedná o úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého lehota splatnosti je viac ako desať rokov. V zmysle § 2 písm. c) Zákona o spotrebiteľských úveroch (keďže v prípade žalobcu ide o banku a teda nejde o „iného veriteľa“), nevzťahujú sa na predmetnú Zmluvu o úvere ani iné ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch, tak ako to vyplýva z § 24 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na skutočnosť, že vo veci určenia neplatnosti predmetnej Zmluvy o úvere už bolo právoplatne rozhodnuté (rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 8Csp/28/2019), okresný súd neposudzoval opätovne prijateľnosť/neprijateľnosť zmluvných podmienok a platnosť samotnej Zmluvy o úvere, keďže táto vec bola právoplatne posúdená v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 8Csp/28/2019, pričom „v súlade s § 194 ods. 2 CSP prihladol na toto rozhodnutie“.

1.8 Nosné pre posúdenie žalobou uplatneného nároku žalobcu podľa odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku pre okresný súd bolo, že pôvodne v žalobe označený žalobca využil svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Okresný súd uvedené predčasné zosplatnenie úveru posudzoval v nadväznosti na splnenie podmienok podľa § 53 odsek 9 Občianskeho zákonníka a podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Odkazujúc na závery zasadnutia občiansko- právneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici konaného dňa 20. 03. 2019 dospel okresný súd k záveru, že predčasné zosplatnenie úveru zo dňa 26. 06. 2016 je neplatným právnym úkonom, a teda strany sporu sú naďalej viazané svojimi pôvodnými právami a povinnosťami, tak ako tieto vyplývajú z predmetnej Zmluvy o úvere. Zosplatnenie úveru zo dňa 26. 06. 2016 posúdil okresný súd za neplatný právny úkon, argumentujúc tým, že podľa poslednej výzvy pred zosplatnením úveru bola žalovaná k 16. 05. 2016 v omeškaní s viac ako tromi splátkami úveru v celkovej výške 1 139,94 €. Vzhľadom na výšku splátky úveru 203,96 € a splatnosť splátky úveru (vždy do 13. dňa v mesiaci),

musela byť podľa okresného súdu žalovaná v omeškaní k 16. 05. 2016 s viac ako piatimi splátkami úveru, avšak splátkou, pre ktorú žalobca mohol k 16. 05. 2016 tvrdiť, že žalovaná je v omeškaní so splácaním úveru viac ako 3 mesiace mohla byť podľa okresného súdu jedine splátka úveru splatná 13. 02. 2016, pretože omeškanie k 16. 05. 2016 uvedené v Poslednej výzve pred zosplatením úveru o viac ako tri mesiace má len splátka splatná 13. 02. 2016. Pokiaľ teda pôvodne v žalobe označený žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru k 26. 06. 2016, podľa názoru okresného súdu postupoval nesprávne, keďže platne mohol zosplatiť úver pre splátku splatnú 13. 02. 2016 najneskôr do 13. 06. 2016. Zosplatenie úveru vykonané pôvodne v žalobe označeným žalobcom dňa 26. 06. 2013 je podľa okresného súdu v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na nespĺnenie podmienky vyplývajúcej z § 565 Občianskeho zákonníka, ktorou zosplatenie úveru do splatnosti najbližšej splátky úveru. Žalobca má tak podľa okresného súdu ku dňu rozhodnutia súdu nárok len na nezaplatené splátky úveru, splatné k dátumu vyhláseniu rozsudku. V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že z tabuľky, ktorú mu žalobca predložil vyplýva, že sa jedná o obdobie 4 rokov, t. j. 4 x 12 mesiacov = 48 mesiacov; 48 x 203,96 € = 9 790,08 €. K uvedenej sume okresný súd pripočítal ešte sumu 1 215,67 € zodpovedajúcu nezaplateným splátkam úveru k 25. 06. 2016, uvedenú pôvodne v žalobe označeným žalobcom vo vyhlásení úveru za predčasne splatný a náklady na dražobné konanie vo výške 1 584,30 € (9 790,08 + 1 215,67 + 1 584,30 = 12 590,05 €). Uviedol, že náklady za dražobné konanie vyplývali zo žalobcovho oprávnenia na predaj zálohu podľa článku VII. bod 2 písm. j) ZMLUVY O OTP REFINANC ÚVERE č. XXX/XXXX/XXSU. Zároveň uviedol, že bol viazaný návrhom žalobcu na priznanie úroku z omeškania vo výške 3 % p. a. od 30. 03. 2019 do zaplatenia, preto priznal tento žalobcovi z priznanej istiny úveru od 30. 03. 2019 do zaplatenia, hoci by v zmysle § 517 odsek 2 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na § 3 nariadenia vlády SR číslo 87/1995 Zb. mal žalobca nárok na vyšší úrok z omeškania. Vo zvyšku okresný súd žalobu zamietol pokiaľ ide o sumu presahujúcu 12 590,05 € a úrok z omeškania 3 % p. a. zo sumy presahujúcej 7 742,39 €. V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že zamietol žalobcom uplatnený vyčíslený úrok z omeškania do 29. 03. 2019, nakoľko na tento nemal žalobca nárok, keďže ho vypočítal z celkovej sumy istiny 39 770,07 €. Okresný súd nepriznal tiež žalobcovi zmluvný úrok 2,5 % p. a. od 30. 03. 2019 až do zaplatenia zo sumy 39 770,07 € vzhľadom na skutočnosť, že nemal za preukázané, že došlo k platnému predčasnému zosplateniu úveru.

2. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie sa pôvodne v žalobe označený žalobca odvolal a v odvolaní uviedol, že proti rozsudku súdu prvej inštancie podáva odvolanie podľa § 365 ods. 1 písm. d), písm. f) a písm. h) CSP. V odvolaní ďalej uviedol, že s právnym názorom súdu prvej inštancie, týkajúcim sa neplatnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru nesúhlasí, nakoľko predčasné zosplatenie úveru zo dňa 26. 06. 2016 považuje za platný právny úkon. Záver súdu prvej inštancie je podľa žalobcu v praxi nerealizovateľný., pretože je potrebné zobrať na zreteľ aj dĺžku lehoty na uloženie neprevzatej zásielky (obsahujúcej vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru) na pošte, pričom nemožno opomenúť celkový proces od podania zásielky na pošte až po jej doručenie adresátovi, v tomto prípade žalovanej. Žalobca poukázal ďalej v odvolaní na ust. § 565 Občianskeho zákonníka a tiež na ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a zdôraznil, že žalovaná neplatnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru nenamietala. Zároveň uviedol, že vzhľadom k tomu, že išlo o spotrebiteľskú vec, súd prvej inštancie neprekročil svoju právomoc, keď sa s platnosťou úkonov realizovaných zo strany žalobcu zaoberal. Napriek uvedenému však podľa žalobcu právny názor súdu prvej inštancie opierajúci sa o stanovisko občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici konaného dňa 20. 03. 2019 nie je možné v praxi realizovať. V závere odvolania žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu okrem iného uviedla, že podľa § 265 zákona č. 513/1991 Zb., Obchodného zákonníka, výkon práva, ktorý je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku nepožíva právnu ochranu. Zároveň uviedla, že nie je schopná zaplatiť celý dlh vo výške 12 590,05 € naraz, ale len v pravidelných mesačných splátkach po 150 €.

4. Na obsah vyjadrenia žalovanej reagoval žalobca podaním zo dňa 22. 09. 2020, kde uviedol, že zotrváva na všetkých svojich tvrdeniach, ktoré uviedol v písomne podanom odvolaní.

5. V priebehu odvolacieho konania pôvodne v žalobe označený žalobca súdu oznámil, že s účinnosťou od 23. 06. 2021 postúpil pohľadávku voči žalovanej na postupníka: DPS financial consulting, s. r. o.,

so sídlom Tamaškovičova 17/2742, 917 01 Trnava, IČO: 46 713 930 Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 23. 06. 2021.

6. Uznesením č. k. 13CoCSp 49/2020 zo dňa 29. 09. 2021 odvolací súd pripustil, aby do konania na miesto OTP Banky Slovensko, a. s. so sídlom Štúrova 5, IČO: 31 318 916 vstúpila spoločnosť DPS financial consulting, s. r. o., so sídlom Tamaškovičova 17/2742, 917 01 Trnava, IČO: 46 713 930.

7. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal odvolanie pôvodne v žalobe označeného žalobcu v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379 a ust. § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP (a contrario) a odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 písm. b) a c) CSP zrušil a podľa ust. § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti záverov súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích námietok uvedených pôvodne v žalobe označeným žalobcom v odvolaní, ktorý podal odvolanie v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d), písm. f) a písm. h) CSP, teda namietal, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

9. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

10. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

11. Z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na závere o neplatnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru zo dňa 26. 06. 2016, ktorý odôvodnil tak, že „ak veriteľ v poslednej výzve pred zosplatením úveru zo dňa 17. 05. 2016 uviedol, že žalovaná je k 16. 05. 2016 v omeškaní s viac ako troma splátkami, a to v celkovej výške 1 139,94 €, tak vzhľadom na výšku splátky úveru 203,96 € a splatnosť splátky úveru vždy k 13. dňu v mesiaci, musela byť žalovaná k 16. 05. 2016 v omeškaní s viac ako piatimi splátkami úveru, avšak splátkou úveru, s ktorou bola žalovaná k 16. 05. 2016 v omeškaní viac ako tri mesiace mohla byť len splátka úveru splatná 13. 02. 2016“. V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že „pokiaľ žalobca (pôvodne v žalobe označený žalobca) vyhlásil predčasnú splatnosť úveru k 26. 6. 2016 postupoval nesprávne, pretože platne mohol zosplatiť úver najneskôr do 13. 06. 2016, t. j. v zmysle ust. § 565 Občianskeho zákonníka do splatnosti najbližšej splátky úveru“, preto je vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru v danom prípade podľa okresného súdu v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka neplatné.

12. Po prejednaní odvolania odvolací súd uvádza, že vo vzťahu ku spotrebiteľským zmluvným vzťahom, ktorým je aj vzťah žalobcu a žalovanej, všeobecné ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka dopĺňa ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka o dve ďalšie podmienky, ktoré musia byť pre platné zosplatenie úveru splnené kumulatívne. Podstatou prvej kumulatívnej podmienky vyplývajúcej z ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je oddialenie výkonu práva veriteľa predčasne zosplatiť úver o tri mesiace; podstatou druhej kumulatívnej podmienky je včasné upozornenie spotrebiteľa veriteľom na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka vo forme doručenej výzvy v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatením úveru. V poradí prvá z uvedených kumulatívnych podmienok §-u 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka bola v danom prípade splnená (splátka, s ktorou bol veriteľ v omeškaní viac ako tri mesiace bola, tak ako ju správne na základe vykonaného dokazovania identifikoval okresný súd, splátka splatná dňa 13. 02. 2016). Rovnako bola v danom prípade, (vzhľadom na to, že veriteľ doručil žalovanej poslednú výzvu pred zosplatením úveru zo dňa 17. 05. 2016, ktorú žalovaná prevzala - tak ako to vyplýva z doručky založenej v spise - dňa 20. 05. 2016, pričom lehota 15 dní v nej uvedená uplynula 05. 06. 2016), splnená aj v poradí druhá z uvedených kumulatívnych podmienok §-u 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Nebola však splnená podmienka vyplývajúca z ust. § 565

Občianskeho zákonníka, a to zosplatnenie úveru najneskôr do splatnosti najbližšej splátky úveru, čo bolo dňa 13. 06. 2016 vzhľadom na to, že žalovaná prevzala poslednú výzvu pred zosplatnením dňa 20. 05. 2016 a 15- dňová lehota na plnenie v nej uvedená uplynula dňa 05. 05. 2016, preto nemožno právne posúdenie neplatnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru súdom prvej inštancie považovať za nesprávne, pokiaľ žalobca pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru až dňa 26. 06. 2016. Napriek tomu, nemožno považovať rozhodnutie súdu prvej inštancie za vo výroku vecne správne, pretože súd prvej inštancie opomenul zohľadniť, že veriteľ vo vyhlásení úveru za predčasne splatný upozornil žalovanú, že pokiaľ dlžnú sumu v lehote určenej vo vyhlásení úveru za predčasne splatný neuhradí, pristúpi k výkonu záložného práva, ku ktorému skutočne aj pristúpil, o čom mal súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania vedomosť, keďže priznal žalobcovi ako súčasť priznanej sumy aj náklady súvisiace s „dražobným konaním“. V nadväznosti na uvedené odvolací súd uvádza, že v danom prípade ide o spotrebiteľský spor, kde platí vo vzťahu k dokazovaniu tzv. vyšetrovací princípy, ktorý znamená, že súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol ak je to potrebné pre rozhodnutie vo veci (§ 295 CSP), a preto súd prvej inštancie a) mohol skúmať platnosť úkonov pôvodne v žalobe označeného žalobcu súvisiacich s predčasným zosplatnením úveru, aj keď žalovaná neplatnosť predčasného zosplatnenia úveru nenamietala a b) zároveň sa mal, vzhľadom na to, že preukázateľne došlo k realizácii záložného práva zaoberať tým, v akom rozsahu došlo k uspokojeniu pohľadávky žalobcu z výťažku z dražby, ktorej náklady vo výške 1 584, 30 € zahrnul do celkovo žalobcovi voči žalovanej priznanej sumy, avšak v akom rozsahu výťažok z dražby ovplyvnil výšku žalobcovi priznanej sumy, neskúmal a pri rozhodovaní nezohľadnil. Z uvedených dôvodov je rozhodnutie súdu prvej inštancie predčasné, vychádzajúce z neúplne zisteného skutkového stavu a konanie jemu predchádzajúce, je konanie trpiace vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie.

13. Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 ods. 1 písm. a) a b) CSP zrušil a podľa ust. § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie; v novom rozhodnutí vo veci rozhodne súd prvej inštancie v zmysle ust. § 396 ods. 3 CSP aj o trovách tohto odvolacieho konania.

14. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).